

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III 8 У. 1065/13
23.04.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Тамбурковски - Баковић, председника већа, Зорице Китановић и Љиљане Максимовић, чланова већа, са судским саветником Браниславом Којадиновић Бановац, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужилаца А.А. из ..., ... број ..., Б.Б. из ..., ... број ... и В.В. из ..., ... број ..., против туженог Покрајински секретаријат за урбанизам, градитељство и заштиту животне средине Нови Сад, ради поништаја решења број број 501-789/11 од 17.12.2012. године, уз учешће заинтересованог лица „Г.Г.” д.о.о. ..., ... број ..., чији је пуномоћник Весна Лончар, адвокат из Београда, Вишеградска број 1а, у предмету инспекцијских мера, након одржане усмене јавне расправе дана 21.04.2015. године, у нејавној седници већа одржаној дана 23.04.2015. године донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба тужиоца-А.А. из ... СЕ ОДБАЦУЈЕ.

II Тужба тужилаца Б.Б. и В.В. СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним решењем у ставу 1. потврђено је да је Студија о процени утицаја на животну средину за пројекат Центар за рециклажу индустријских отпада који имају својства опасних материја, са сакупљачком станицом за секундарне сировине у ..., на катастарској парцели број ... КО ..., изграђена у свему према утврђеним нормативима који су прописани Законом о процени утицаја на животну средину “Службени гласник РС” број 135/04, 36/09), ставом 2. констатовано је да Студија о процени утицаја на животну средину указује да планирани пројекат не угрожава чиниоце животне средине и да се планираним пројектом на предметној локацији сагласно условима и мерама које су овим решењем утврђени не угрожава животна средина, у ставу 3. дужан је носилац пројекта да ради заштите чиниоца животне средине, обезбеди услове и спроведе мере дефинисане поглављем 8.0. Студије о процени утицаја на животну средину, а у ставу 4. да обезбеди извршавање програма праћења утицаја на животну средину, предвиђено поглављем 9.0. Студије о процени утицаја на животну средину, на прописан начин, и да податке добијене мониторингом доставља Агенцији за заштиту животне средине у складу са Законом о заштити животне средине (“Службени гласник РС” број 135/04, 36/09), ставом 5. носилац пројекта је дужан да у року од две године од дана пријема ове сагласности на Студију о процени утицаја на животну

средину отпочне са реализацијом односно, изградњом и извођењем пројекта, у супротно мора се приступити ажурирању постојеће студије о процени утицаја, а ставом 6. констатовано да ће се о трошковима поступка донети посебан закључак.

Овом суду поднете су две тужбе против оспореног решења и то А.А. из ... дана 23.01.2013. године заведене под III-8 У. 1065/13, тужилца Б.Б. из ... и В.В. из ... дана 26.01.2013. године заведене под 22 У. 1325/13, којима се оспорава законитост решења туженог органа због погрешне примене материјалног права. Тужиоци су у тужбама истакли да тужени орган приликом давања сагласности на предметну Студију уопште није применио Правилник о поступању са отпаcima који имају својство опасних, материја ("Службени гласник РС", бр.12/95), иако Студија на коју је дата сагласност обухвата и третман отпада који имају својство опасних материја. Наведени Правилник морао је да се примени нарочито у поглављу два Студије који се односи на опис локација, јер је наведеним Правилником строго нормирана удаљеност планираног објекта од насеља. Како већина од наведених опасних материја спада у групу опасних, јер су њихови индексни бројеви означни звездицама, то наведена делатност не може да се обавља на предложеној локацији јер је удаљеност од насеља и водотока реке Надел знатно мања од дозвољених вредности, а како је то прописано Правилником о начину поступања са отпаcima који имају својство опасних материја, који је наведен као основни пропис за израду наведене студије, а ипак није примењен. Стога локација за наведену делатност третмана и складиштења опасног отпада не испуњава ни један од законом прописаних услова. Указују да су ово истицали у примедбама о обиму и садржају Студије, а касније и о процени утицаја Студије. Предлажу да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

Како се поднетим тужбама, заведеним у уписницима овог суда под бројем III-8 У. 1065/2013 и 22 У. 1325/13, побија законитост истог оспореног решења Покрајинског секретаријата за урбанизам, градитељство и заштиту животне средине број 501-789/11 од 17.12.2012. године, то је из разлога економичности и целисходности, суд спојио поступке ради једновременог одлучивања применом одредбе члана 59. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр.111/09), а сходном применом одредбе члана 327. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр.72/11 и 55/14), па ће се поступак накнадно водити под бројем III-8 У. 1065/2013.

Тужени орган је у одговору на тужбу од 27.02.2013. године и 01.03.2013. године навео да се тужиоци позивају на Правилник о начину поступања са отпаcima који имају својства опасних материја, а који је престао да важи даном ступања на снагу Правилника о начину складиштења, паковања и обележавања опасног отпада ("Службени гласник РС", број 92/2010), којим се уређује начин складиштења, паковања и обележавања опасног отпада и она не садржи ограничења у погледу удаљености предметног постројења од водотока и насељеног места, те како је захтев за давање сагласности на Студију о процени утицаја на животну средину за пројекат Центра за рециклажу индустријских отпада који имају својства опасних материја са сакупљачком станицом за секундарне сировине у ... на кп.бр. ..., ... и ... КО ... достављен дана 17.03.2011. године, то Правилник о начину поступања са отпатцима који имају својство опасних материја на који се позивају тужиоци није био важећа правна регулатива у време подношења захтева те се није могао применити у конкретном случају. Истакао је да је носилац пројекта „Г.Г.” d.o.o. дана 12.05.2010. године, поднео захтев за одређивање обима и садржаја предметне студије, те да је уз захтев приложио сву документацију прописану чланом 12. Закона о процени утицаја на животну средину, као и важеће решење о локацијској дозволи број 112-353-000012/2010-02 од 29.04.2010. године

којим су утврђени услови за изградњу предметног центра. Предлаже да суд тужбу у односу на тужиоца А.А. из ..., одбаци као изјављену од неовлашћеног лица, а са разлога што је А.А. уписана у регистар политичких странака као политичка странка националне мањине која има за циљ првенствено заступање и представљање интереса словачке националне мањине, те да не спада у организације које се баве заштитом животне средине, нити је овлашћена за праћење стања животне средине, што је утврђено на основу увида у Статут и Програм странке па се не може третирали као заинтересована јавност или заинтересована организација у смислу одредбе члана 2. став 1. Закона о процени утицаја на животну средину, односно, да суд тужбу у односу на тужиоце Б.Б. и В.В. одбије.

Заинтересовано лице „Г.Г.” д.о.о. је дана 01.03.2013. године доставило суду одговор на тужбу наводећи да је дана 12.05.2010. године поднело туженом органу захтев у складу са чланом 12. Закона о процени утицаја на животну средину, да израђивач Студије није примењивао Правилник о поступању са отпатцима који имају својства опасних материја ("Службени гласник РС", број 12/05), јер исти и није могао бити примењив на дати пројекат обзиром да је током израде студије престао да важи (дана 13.12.2010. године), а да су се ступањем на снагу Закона о управљању отпадом стекли услови за доношење Правилника о начину складиштења, паковања и обележавања опасног отпада који је постао релевантан подзаконски акт и у овом случају, а чијим одредбама нису прописане минималне удаљености на које се тужиоци у тужбеном захтеву позивају. Предлаже да суд тужбу одбије као неосновану.

Управни суд је, применом одредбе члана 34. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), одржао усмену јавну расправу и то дана: 21.04.2015. године, у присуству пуномоћника заинтересованог лица, а у одсуству уредно позваних тужилаца и туженог органа.

Пуномоћник заинтересованог лица је у речи на усменој расправи остао при свим наводима из одговора на тужбу и код приговора активне легитимације на страни свих тужилаца, а са разлога што рефератима тужбе и достављеним доказима нису определили који је њихов на закону заснован интерес повређен у конкретном случају. Са изложеног, предложио је да суд тужбу одбаци, а ако то не учини да је одбије као неосновану.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у смислу одредбе члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је, по оцени навода тужбе, одговора на тужбу, навода странака на усменој јавној расправи и списка ове управне ствари нашао да је тужба основана.

Из списка предмета произлази да се „Г.Г.” д.о.о. из ... обратио туженом органу захтевом за давање сагласности на Студију о процени утицаја на животну средину пројекта Центар за рециклажу индустријских отпада који имају својство опасних материја, са сакупљачком станицом за секундарне сировине у ... на катастарској парцели ... КО ... те да је у складу са чланом 20. Закона о процени утицаја на животну средину обезбеђен јавни увид и организована јавна презентација и јавна расправа о предметној студији о чему су обавештени Покрајински секретаријат за пољопривреду, водопривреду и шумарство, Покрајински завод за заштиту природе, Општинска управа Ковачица, Министарство животне средине и просторног планирања, А.А. из ..., а заинтересована јавност је обавештена путем огласа у листовима Дневник, Маџарсо, Нлас луду и Libertatea. Своје мишљење о предметној студији током јавног увида и јавне расправе доставили су Општинска управа општине Ковачица Одељење за

урбанизам, стамбено комуналне, инспекцијске послове, тужилац А.А., Покрајински завод за заштиту природе и група грађана. Решењем број 119-02-2/2011-05-2 од 30.03.2011. године образована је Техничка комисија за оцену Студије у процени утицаја на животну средину пројекта Центар за рециклажу индустријских отпада који имају својство опасних материја, са сакупљачком станицом за секундарне сировине у ..., на кат парцели ... КО ... и након спроведеног законом утрђеног поступка доставила извештај број 501-789/2011 од 12.04.2011. године, са оценом предметне студије и предлогом да се на исту да сагласност у складу са чланом 23. Закона о процени утицаја на животну средину. Тужени орган је такође констатовао да је сагласно утврђеним условима заштите животне средине носилац пројекта „Г.Г.” д.о.о. из ..., улица ... број ..., обавезан да се у свему придржава мере заштите из тачке 3. и 4. диспозитива решења па је на основу предлога Техничке комисије тужени орган одлучио као у диспозитиву оспореног решења, и потврдио да је Студија о процени утицаја на животну средину за пројекат Центар за рециклажу индустријских отпада који имају својство опасних материја, са сакупљачком станицом за секундарне сировине у ..., на катастарској парцели број ... КО ..., изграђена у свему према утврђеним нормативима који су прописани Законом о процени утицаја на животну средину.

Одредбом члана 2. став 1. тачка 1. Закона о процени утицаја на животну средину ("Сл. гласник РС", бр. 135/2004 и 36/2009) прописано је да израз јавност употребљена у овом закону обухвата једно или више физичких или правних лица, њихова удружења, организације или групе.

Одредбом члана 16. став 1. истог закона прописано је да носилац пројекта подноси захтев за давање сагласности на студију о процени утицаја надлежном органу; ставом 2. истог члана прописано је да се уз захтев из става 1. овог члана подноси: 1) најмање три примерка студије у писаном и један у електронском облику; 2) одлука надлежног органа из претходне фазе поступка; ставом 3. истог члана прописано је да је носилац пројекта дужан да захтев за сагласност поднесе најкасније у року од годину дана од дана пријема коначне одлуке којом је одређен обим и садржај студије о процени утицаја, ставом 4. истог члана прописано је да ако носилац пројекта поднесе захтев за сагласност по истеку рока из става 3. овог члана, надлежни орган ће одлучити о поднетом захтеву у зависности од околности сваког конкретног случаја, ставом 5. истог члана прописано је да по пријему захтева за сагласност надлежни орган поступа на начин утврђен у члану 9. овог закона.

Одредбом члана 24. став 1. наведеног закона прописано је да надлежни орган доноси одлуку о давању сагласности на студију о процени утицаја или о одбијању захтева за давање сагласности на студију о процени утицаја, на основу спроведеног поступка и извештаја техничке комисије и доставља носиоцу пројекта у року од десет дана од дана пријема извештаја; ставом 2. истог члана прописано је да одлуком о давању сагласности на студију о процени утицаја утврђују се нарочито услови и мере са спречавања, смањења и отклањања штетних утицаја на животну средину; ставом 3. прописано је да одлуку из става 1. овог члана надлежни орган доставља надлежном инспектору за заштиту животне средине.

Одредбом члана 25. став 1. истог закона прописано је да о одлуци о давању сагласности на студију о процени утицаја или о одбијању захтева за давање сагласности на студију о процени утицаја, надлежни орган је дужан да у року од десет дана од дана њеног доношења обавести заинтересоване органе и организације и јавност о: 1) садржини одлуке; 2) главним разлозима на којима се одлука заснива; 3) најважнијим мерама које је носилац пројекта дужан да предузима у циљу спречавања, смањења или отклањања штетних утицаја.

Одредбом члана 26. став 1. истог закона прописано је да је одлука надлежног органа из члана 24. овог закона коначна; а ставом 2. да против одлуке из става 1. овог члана подносилац захтева и заинтересована јавност могу покренути управни спор.

Одредбом члана 29. став 1. наведеног закона прописано је да је надлежни орган дужан да о својим одлукама из члана 10. ст. 1. и 4, члана 14. ст. 1. и 4, чл. 20. и 25. овог закона обавести јавност путем најмање једног локалног листа на сваком од службених језика који излази на подручју које ће бити захваћено утицајем планираног пројекта, односно активности; ставом 2. прописано је да надлежни орган обавештава заинтересоване органе и организације у писаној форми; ставом 2. прописано је да се обавештавање из ст. 1. и 2. овог члана може вршити и путем електронских медија.

Имајући у виду цитиране законске одредбе, по оцени Управног суда, правилно је тужени орган истакао приговор недостатка активне легитимације на страни А.А.. Наиме, А.А. не спада у организације које се баве заштитом животне средине, нити је овлашћена за праћење стања животне средине, а што је утврђено на основу увида у Статут и програм који су објављени на интернет страници те странке, те да се исто сагласно цитираном члану 2. Закона о процени утицаја на животну средину, не може третирати као заинтересована јавност или заинтересована организација. Наиме, чланом 1. Статута тужиоца-А.А. прописано је да је А.А. политичка странка слободно и добровољно удружених грађана ради остваривања политичких циљева демократским обликовањем политичке воље и представљања и заступања интереса словачке националн мањине. Стога је суд нашао да А.А. није овлашћена за подношење тужбе против коначног решења из члана 24. Закона о процени утицаја на животну средину, па је одлучио као у ставу првом диспозитива пресуде на основу одредбе члана 26. став 1. тачка 4., а у вези са ставом 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09).

Одлучујући о приговору недостатка активне легитимације на страни тужилаца Б.Б. и В.В. Управни суд налази да су исти легитимисани за подношење тужбе сагласно члану 26. Закона о процени утицаја на животну средину, јер представљају заинтересовану јавност сагласно члану 2. став 1. тачка 7. наведеног закона, на коју пројекат утиче, а који и према ратификованој Архујској конвенцији ратификованој 02.06.2009. године имају као јавност право учешћа у доношењу одлуке и право на правну заштиту у питањима животне средине.

Правилно је, по оцени Управног суда, у поступку у коме није било повреда правила поступка правилном применом материјалног права тужени орган донео оспорено решење. Ово стога што је предметна Студија о процени утицаја на животну средину за пројекат Центар за рециклажу индустријских отпада који имају својство опасних материја, са сакупљачком станицом за секундарне сировине у Ковачици изграђена у свему према утврђеним нормативима који су прописани Законом о процени утицаја на животну средину. Ово тим пре што је и Техничка комисија за оцену наведене студије, након спроведеног законом утврђеног поступка, доставила извештај број 501-789/2011 од 12.04.2011. године, са оценом предметне студије и предлогом да се на исту да сагласност у складу са чланом 23. Закона о процени утицаја на животну средину.

Навод тужбе да да тужени орган приликом давања сагласности на предметну Студију уопште није применио Правилник о начину поступања са отпаcima који имају

својство опасних, материја (“Службени гласник РС”, бр.12/95), иако Студија на коју је дата сагласност обухвата и третман отпада који имају својство опасних материја, није основан. Ово са разлога што захтев за давање сагласности на предметну студију поднет дана 17.03.2011. године, а Правилник о начину поступања са отпатцима који имају својство опасних материја на који се позивају тужиоци није био важећа правна регулатива у време подношења захтева јер је престао да важи даном ступања на снагу Правилника о начину складиштења, паковања и обележавања опасног отпада (“Службени гласник РС”, бр.92/10), па се није могао применити у конкретном случају.

Са изнетих разлога налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужилаца Б.Б. и В.В., Управни суд је применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 23.04.2015. године, III 8 У. 1065/13

Записничар
Бранислава Којадиновић Бановац,с.р.

Председник већа - судија
Биљана Тамбурковски – Баковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ИО/РР